

פזזה לצורכי צילום: נלטון גליק בוחן כד חרס קטן שמצא בעת סטייד נגנב באחד מסעות הארכיאולוגיה שלו.

מאמרו של ד"ר אהרוני. אך מאמרו של גליק לא השאיר שום ספק, כי הוא הוא אשר גילה את החורבה וזיהה אותה כי מצודה של מלכי יהודה. היתה זו גם אחת ההודמנויות הנדירות שגליק פירסם תצלום של עצמו ליד אתר.

"לאחר שגילינו את האתר בקיץ זה," כתב, "נודע לנו כי ביקר במקום הארכיאולוג לוג הישראלי הצעיר והמוכשר ד"ר יוחנן אהרוני, וזיהה את המקום נכון."

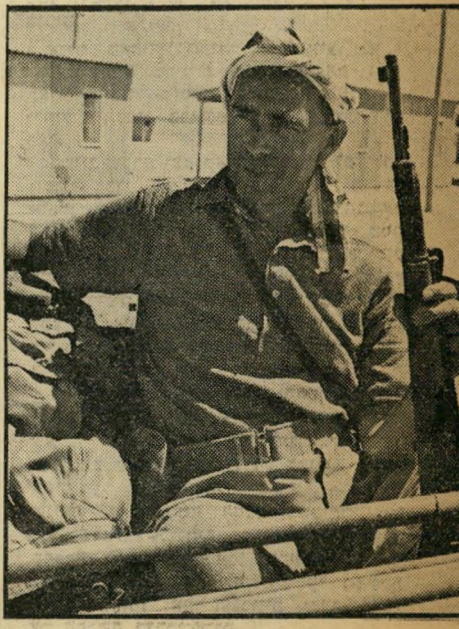
פרשה נוספת קשורה ביסוד פלדמן, אחד המשוגעים לנגב. פלדמן, הידוע בשם "יוסי הערבי", היה בעבר חבר קיבוץ רביבים ו" כיום מנהל בית-הספר לידעת הארץ בעין גדי. באחד מסירותיו בנחל ריבב גילה מצוי דה ישראלית גדולה. בסיוור אחר, ליד באר-חיים, גילה שרידים של עיר מן התקופה הכנענית. יוסי פירסם דו"חים מפורטים הן בעתונות והן בבטאון הקיבוץ המאוחד מ" בפנים, בצירוף תוכניות מפורטות של תג' ליותיו.

והנה הופיעו אתרים אלה — שהם מן ה" חשובים נגנב — בספרו האחרון של נלטון גליק, כמובן — ללא שם המגלה האמיתי, תוך רמז ברור כי גליק עצמו גילה אותם.

★ ★ ★

לתקופת הכרזת — וחזרה

לזכותו של גליק אפשר לציין, כי אינו מאמץ לעצמו רק תגליות של אנ' שים חיים. על גבי מפת תגליותיו בטיים משורטט תחאי מסעות בניישראל בצאתם ממצרים. קו זה, כפי שמוסבר, נקבע על-ידי (המשך בעמוד 20)

יחסי ציבור מכתנים לחרות את דמותו של פרופ' חור נלטון גליק, כ"איש-ערב" אכזוטי חדש.

במדינה
חינוך
הצגה הגדולה

המפלגה הדתית-לאומית אינה יכולה להס' חפק במיליון לירות לשנה, שמפרישה לה המגבית היהודית המאוחדת. אבל מיליון זה מונע ממנה עריכת מגביות נפרדות באר צות-הברית, כי לפי ההסכם אסור הדבר ל' מפלגה המקבלת חלק מן העוגה הכללית. לעומת זאת, יכולה המפלגה לקבל תרומות בקיים אוניברסיטת בראילן, שחלקן מסייע לקיים את האוניברסיטה המפלגתית ברמת-גן, והיתר זורם לקופות השונות של המפ' לגה.

כדי להאדיר את שמה של בראילן ולהג' ביר את זרם הנדבות, יש להוכיח ליהודים הטובים באמריקה, כי בראילן הינה בית יוצר לאינטליגנציה דתית. היהודים האמרי' קאיים אינם אוהבים לקרוא בעתונות על אבנים דתיות, הבאות להסדיר בעיות של שמירת-שבת בירושלים; אך הם נהנים מאוד כאשר מספרים להם כי מחר או מחרתיים עשויה כל עמדה מכובדת במדינה להיתפס על-ידי מדען צעיר, שיקדש את שם הדת בכיפה הסרוגה שעל ראשו. בראילן מבטי' חה לספק מדענים אלה בשפע. אלא שיהודי אמריקה הם אנשים תכליתיים: במקום הב' טחות — הם רוצים לראות עובדות של ממש.

השבוע סיפקה האוניברסיטה הדתית עוב' דות של ממש. בטכס מרשים חילקו ראשי האוניברסיטה כמה עשרות תעודות-גמר בי דרגים שונים. הטכס הוסרט וצולם, כך ש' הנדבנים יוכלו לראות איך עולים תלמידי בראילן על במה מקושטת בדגלי ארצות-הברית וישראל, וזכים למגילות-ההסמכה. צולמו המורים ותלמידיהם, עטויים גלימות וחובשים מיגבעות אקדמאיות; צולם הרב הראשי של תל-אביב, הכוש צילנדר-שרד; צולם ראש המפלגה הדתית, שר-הפנים חיים משה שפירא, שניצב בתוך.

אך מנהלי הטכס נזהרו מאוד, שהצילון מים לא יראו את הסיפור שמאחורי ה' מעמד הנוגוע-ללב. היה זה סיפור טראגי-קומי של אנזחים בני כל הגילום. שהיו בטוחים כי זכו לתארים אקדמאיים, ולא ידעו כי בחלקם אינם משמשים אלא כניצי' בים בהצגה המפלגתית הגדולה.

בין המוסמכים היתה שורה ארוכה של קציני משטרה ומשפטנים, שסיימו קורס ל' קרימינולוגיה, מבלי שידעו כי בכך הם מהמים אוטומטית עתודה לאינטליגנציה ה' דתית. היו שם סטודנטים מבוגרים, חופ' שיים בדעותיהם, שבלגל סיבות טכניות נר' שמו לאוניברסיטה הדתית.

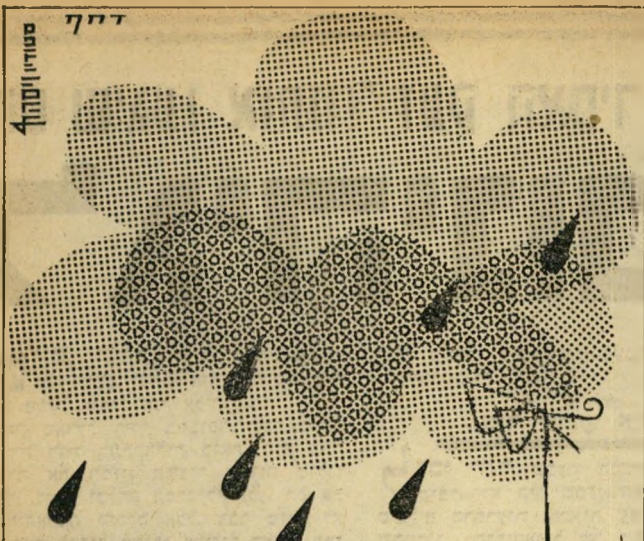
הדוקטור הראשון. היה שם גם כוכב הטכס: הדוקטור הראשון שהוכתר באוניבר' סיטה הצעירה. הילל ברזל, מנהל מחלקת הנוער בעיריית תל-אביב, היה פעם דתי. זה היה בימי ילדותו, כאשר למד בבית-הספר ב-ג'ו בתל-אביב. מאז עברו שנים רבות, והוא הספיק כבר להתנאות בהיותו אתאיסט. ספרות למד באוניברסיטה העברית בירוש' לים, בטרם קמה בראילן.

לפני שמונה שנים פירסם ברזל שורה של מאמרים, בהם האליל את ד"ר ברוך קורצ' וייל כגאון הביקורת הספרותית. קורצוויל, שאינו מפונק במחמאות, היה נירגש. הוא הזמין אליו את המערץ הצעיר, ומאז הת' חשלה ביניהם ידידות עמוקה. על-פי עצתו של קורצוויל, שהפך דיקן הפקולטה לספ' רות בבראילן, החליט ברזל לכתוב עבודה מדעית, שתכשיר אותו לקבלת התואר דוק' טור לפילוסופיה.

בחוסר-גמישות מתכתית, בחר ברזל בי נושא בלתי-מסורתי: מוטיבים אנטי-תנ"כיים בשירה העברית החדשה, וזה בטכס המפואר לקבל מידי קורצוויל את מגילת-הקלף. כולם היו מרוצים. במחלקה ליחסי-ציבור דלקו האורות עד לשעות הקטנות של ה' לילה. צבי שפילמן, המומחה האמריקאי ל' תעמולה — שנשלח במיוחד מטעם המשרד של בראילן בארצות-הברית לארגן את מע' רכת התעמולה ישר מישראל — דאג להכ' נת דו"חים לשורה של עתונים בעולם כולו. הוא בישר על העידן החדש של בר' אילן — עידן הדוקטוראטים.

הרב הראשי ושר הפנים חזרו לבתיהם, בהרגשת סיפוק כי הצליחו להאדיר את ה' אינטליגנציה הדתית.

כיס התרומות היה תפור לפי כל הכללים. אך לפתע ניבע בו חור: מהמועצה הלאומית להשכלה גבוהה נמסרה הודעה, כי אין בכלל סמכות לאוניברסיטת בראילן להעניק תואר מ.א. (מוסמך האוניברסיטה) או תואר דוקטור.

החורף הוא של אתא

וגם מעיל הגשם הוא של „אתא". אחד ממוצרי החורף המגוונים והמובחרים המוצעים למכירה ב-130 חנויות „אתא" ברחבי הארץ.

„העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 226785, ת. ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, ת"ן 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.